

حسین عریضی

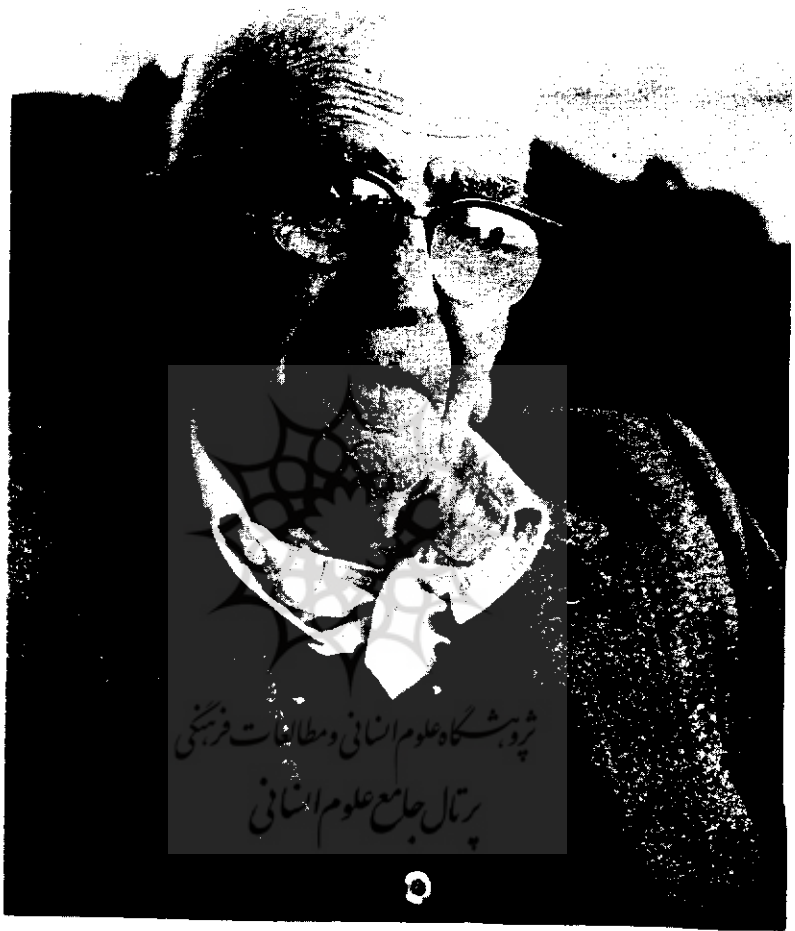
(۱۳۷۰ - ۱۲۸۵ ش)

شادروان سید حسین عریضی از معلّمان نامور فرهنگ اصفهان بود که حدود نیم قرن در این شهر به تعلیم و تربیت پرداخت و گروهی بزرگ از فرهیختگان این دیار شاگردان ویند. عریضی در اصفهان زاده شد. پس از خاتمه دوران دبیرستان به خدمت اداره راه درآمد، ولی کار در آن دستگاه را موافق طبع نیافت و به وزارت معارف منتقل گردید. سالی چند معلم بود، در این دوران از دانشکده حقوق تهران لیسانس گرفت. یک چند معاونت دبیرستان ادب را داشت، پس بسال ۱۳۲۰ رئیس مدرسه شد و تا سال ۱۳۴۲ که بازنشست گردید، در این مقام باقی بود. عریضی مردی رحیم دل و مهربان بود، با این وصف، از مقتدرترین و پرجذبه ترین مدیران مدارس اصفهان به شمار می آمد. به همه امور مدرسه اشراف داشت و رفتار هیچیک از دانش آموزان از نظروى نهمان نمی ماند. از اینرو دبیرستان ادب در روزگار ریاست او پرآوازه ترین مدارس این شهر و یکی از دبیرستانهای بنام ایران بود. در کنار کار اداره مدرسه ای چنین، به پژوهش و آموختن نیز می پرداخت. مردی طالب عالم بود. شیفته تاریخ ایران و فرهنگ آن. به زبان فارسی عشق می ورزید و فارسی سخن گفتن را افتخار می شمرد، در ارجمندی آن رساله می نوشت و بر کسانی که این زبان را از سر نادانی ویران می نمودند، غیرتمندانه خشمی مقدس می راند. اصفهان را نیک می شناخت و در تاریخ آن کتابی پرداخته بود.

از سال ۱۳۳۷ که دانشکده ادبیات در اصفهان اساس گرفت، از وی نیز برای تدریس استمداد شد. سالی چند، تاریخ سیاسی و ادبی ایران، متون فارسی، جامعه‌شناسی، تاریخ ادیان و تاریخ اصفهان درس گفت و به تألیف جزواتی سودمند در این ابواب پرداخت. عُریضی زبان فرانسوی را نیکو می‌دانست و از این زبان آثاری ترجمه نموده است: «تاریخ هند» و «سفرنامه شاردن» (بخش اصفهان) از ترجمه‌های قدیم اوست. مدتی از عمر را - پیش از آنکه از چشم ناتوان گردد - صرف ترجمه کتابی کلان در جامعه‌شناسی کرده بود و شوقی به چاپ و انتشار آن داشت، دریغ که کس همتی مبذول ننمود. کاش اکنون دانشکده ادبیات بدین مهم پردازد. خاک بر آن بزرگ خوش باد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پڙو، شڪاهه علوم انساني و مطالعات فرېنجي
پرئال جامع علوم انساني